

Îmi permiteți să vă fac cunoștință? Aceasta este Maxi. Maxi este o veveriță, una foarte sprintenă. În această clipă, este și o veveriță emoționată, pentru că astăzi este prima ei zi la grădinița din pădure. Maxi o ține strâns de mână pe mama ei, în timp ce se îndreaptă împreună într-acolo. Când își iau rămas-bun, mama ei o îmbrățișează:

— Să ai mare grijă de tine, scumpa mea, mă auzi?

Maxi simte că și mama ei are emoții, fiindcă urechea stângă îi zvâcnește. Este prima dată când cele două nu se vor vedea cât e ziua de lungă.

— Sigur, mami, nu sunt o veveriță fricoasă! răspunde Maxi, deși simte în stomac o înțepătură cam ciudată.

Astăzi, Maxi s-a distrat de minune cu Nico,
care are multă imaginație.

În timp ce restul puilor se joacă, Nico o trage
deoparte pe Maxi și îi șoptește misterios:

— Știi, Maxi, toți nou-veniții trebuie să treacă o
probă de curaj pentru a deveni prietenii noștri.

Maxi inghite în sec. Oare este adevărat? Nimeni nu i-a spus
așa ceva. Nico îi povestește mai departe. Pentru a trece proba de
curaj, Maxi trebuie să-i ascundă ochelarii Tinei.

— Doar nu ești o veveriță fricoasă, nu-i așa?
Nico rânjește conspirativ.

Nico și Vali merg în fața lor. Tina le explică puilor unde se duc și la ce trebuie să fie atenți:

— Atenție la puii din fața și din spatele vostru. Și, dacă sunteți în pericol, strigați tare după ajutor ca să vă putem auzi.

Nico și Vali se țin de șotii și nu ascultă deloc ce li se spune.

Pădurea arată foarte diferit pe timp de noapte, pare fermecată. Când ajung la pajiștea cu flori, lui Maxi nu-i vine să creadă ce vede. În aer plutesc o mulțime de luminițe.

— Fred, ce sunt luminițele acelea? întrebă ea.

— Sunt insecte, răspunde el zâmbind, se numesc licurici. Sunt frumoase, nu-i așa?!

Fred vrea să prindă un licurici, dar nu este deloc ușor.

El aleargă după licurici, iar Maxi aleargă în urma lui Fred.

Însă deodată licuriciul a dispărut, iar în jurul lor este întuneric. Unde sunt ceilalți?

